

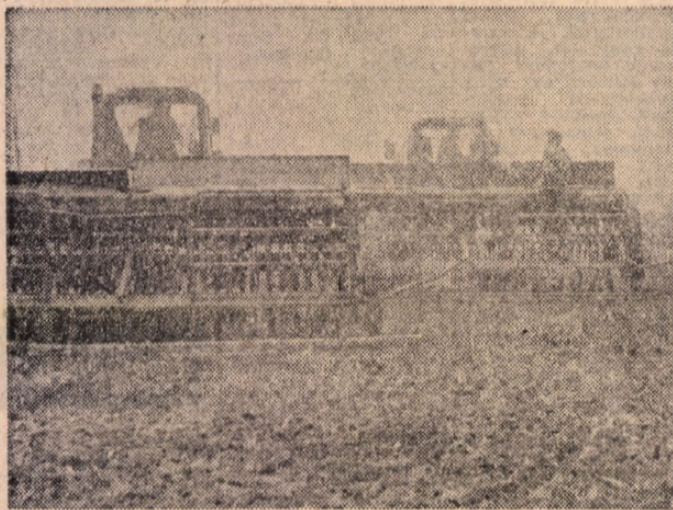
Két elismerés

A Magyar Fotóművészek Szövetsége minden évben meghirdeti pályázatát, amelyen a hivatásos fotósok vesznek részt alkotásaikkal. Nemrég értékelték a múlt évben született legsikeresebb munkákat, köztük Kresz Albert gödöllői fotóművészt is, aki az életkép kategóriában az egyik fődíjat nyerte el. A sorozatban azok a felvételei szerepeltek, amelyeket a közelmúltban elhunyt Reitmayer József isaszegi népi fafaragóról készített. Ezeket a képeket láthatta járásunk, városunk közönsége is egyebek közt az aszói Petőfi Múzeumban, és az isaszegi művelődési házban. Kresz Albert még egy elismerést kapott: a reklámfotó kategóriában egy Bartók-hanglemez borítójának tervét is elfogadta a zsűri.

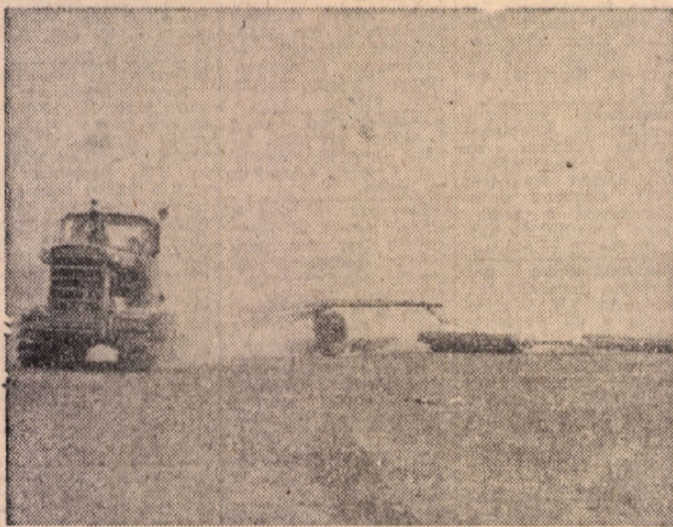
Szaktmát tanulnak

Ebben a tanévben tizenheten fejezik be Versegen általános iskolai tanulmányukat. A végzősök közül tizenegyen — mint ahogyan az járásunk iskoláira általában jellemző — szaktmát tanulnak. Ugynevezett divatos szaktmát egy sem választott. Az előző években a pályaválasztók idegenkedtek a gyárakkal, üzemekkel köthető szerződésektől, az idén már oldódott valamelyest az elzárkózás. Középfokú tanintézetekbe hatan jelentkeztek, négyen szakközépiskolába, ketten pedig gimnáziumba.

Borsó után kukorica

A kartali Petőfi Természetvédelmi társaság verségi határában húsz hektáron kerül a földi borsó, akárcsak a kartallban. A borsóvetés befejeztével, a hét elején a kukoricára kerül a sor. Felső képképen: Klagyivik József csoportvezető és három társa vetik a borsót. Alsó képképen: A vetést a trükhengerezés követi. A gépen Pethő Péter.

Bénc Mihály felvételei

Turai kezdeményezések

Tejfeldolgozó és -palackozó

Járásunk termelőszövetkezetének állattenyésztési ágazata a szarvasmarha- és a sertéstartáson alapul. A korszerű nevelési, hizlalási feltételek, a gazdaságosabb takarmányozásra való törekvés, a nagyobb tej- és húshozam elérése, az elhullás további csökkentése valamennyi gazdaságra jellemző, akárcsak az a körülmény, hogy a jobb eredményekért képzett emberek egész sora tevékenykedik a szakosított telepeken. Az utóbbi években több

GÖDÖLLŐI HÍRLAP

A PEST MEGYEI HÍRLAP GÖDÖLLŐI JÁRÁSI ÉS GÖDÖLLŐ VÁROSI KÜLÖNKIADÁSA

VIII. ÉVFOLYAM, 87. SZÁM

1981. ÁPRILIS 14., KEDD

Agromasexpo

Érmes számítógépes program

Az ideli Agromasexpón, a nemzetközi mezőgazdasági gép- és műszerkiállítás is ott látunk a gödöllői MÉM Műszaki Intézetet, amely elsősorban műszer- és javítástechnológiai újdonságait, valamint a tehenészeti telepek számítógépes irányítására kidolgozott módszerét mutatta be.

Hazai gépre

Vajon milyen érdeklődés nyilvánult meg munkájuk iránt, erről kértünk rövid tájékoztatást. A kiállítás A-pavilonjában Szatúra István tudományos főosztályvezető és Koncz Árpád tudományos munkatárs fogadott jó hírekkel.

Hét új műszert, illetve néhány fejlesztett változatú mérőeszközt mutattunk be egyebek között, amelyek iránt nagy érdeklődés nyilvánult meg — mondta Szatúra István. — A legnagyobb sikert ezúttal a tehenészeti telepek munkájának irányítására kifejlesztett számítógépes program aratta, amely hazai gépre, a Videoton VT-20-as számítógépre alapozza a telepek csaknem minden adatának nyilvántartását. Ezzel a kiállítás ezüstérmét nyerték el.

Az optimum körül

Bronzéremmel jutalmazta a bíráló bizottság azt a műszerünket, amely a szemesztermény-szárítók üzemenyag-fogyasztásának mérésére alkalmas. Ennek az eszköznek nagy előnye, hogy a fűtőolajba kerülő esetleges szennyeződések sem hatástalanítják működését.

A múlt évi Országos Mezőgazdasági Kiállításon és Vásáron már bemutatták azt a saját fejlesztésű műszert, amely a kombájnok terhelését szabályozza, megkönnyítve az arató-cséplőgép vezetőjének dolgát.

Ráadásul nemcsak a vezetőt segíti, de amellett, hogy a búza- és kukoricabetakarításban mintegy 9-22 százalékkal növeli a Claas Dominátor és az E-516-os kombájn teljesítőképességét, csökkenti a gép eltömődés miatt előforduló állásidejét. A gázolajfogyasztás tekintetében az is

kedvező, hogy a kombájn motorjának terhelése egyenletes, mert általában a teljesítmény optimuma körül dolgozik.

Információcsere

Ezt a műszert a tavalyi OMEK-on aranyéremmel jutalmazták, s amint azt most az intézet szakemberei elmondották: az idén kerül sor a gyártására. Erre, csakúgy, mint több más intézeti fejlesztésű műszerére, az EMG, az Elektronikus Mérőköszülékek Gyára vállalkozott. Véljük igen jó az intézet kapcsolata.

Az EMG az utóbbi években különösen sokat tesz azért, hogy a mezőgazdaság számára szükséges műszerfajtaikat gyártsa. A MEMMI fejlesztő munkájának utolsó fázisában már információcsere zajlik közöttük, hogy a gyártást mihamarabb elindíthassák. A kombájn terhelését szabályozó műszerből például az idén ötvendáros nullszériát készítenek el, amelyek közvetlenül a termelési rendszerek taggazdaságaiba kerülnek majd.

F. I.

Városi moziműsor

A csillagszemű. Színes, magyar kalandfilm. Csak 4 óraker.

Nyolcadik utas: a halál. Színes, angol, fantasztikus film, 6 és 8 óraker. Érdeklődéstől függően este 10-kor is.

Az elsők között

A kettéválasztott brigád

A legelső szocialista brigádot keresem, azokat az embereket, akik először csatlakoztak a mozgalomhoz. S vajon működik még az a közösség? — tettem fel a kérdést többeknek is az Árammérőgyárban.

A látszólag könnyű kérdésre nem is volt olyan egyszerű megkapni a választ. Az elmúlt két évtizedben megerősödött, az egész gyárban elterjedt a brigádmozgalom. Hogy tizenkilenc éve kik voltak az elsők, hogy a ma működő több mint nyolcvan brigád közül melyiknek a neve jegyeztetett fel először? — kevesen tudják.

A válaszokban több nevet is említettek, legtöbbször a Béke szocialista brigádra tippeltek, mondván — lehet, hogy az alakuláskor valakik néhány nappal megelőzték őket, de eredményeiket tekintve nemigen akad versenytársuk!

Teljesítmény alapján

Mentem tehát a festőüzembe, nagy várakozással. Némileg csalódnom kellett. Ahogy elmondtam, mi járásban vagyok, egymásra néztek az asszonyok, majd rám: Melyik részt keresem a brigádnak — a Békét vagy a Béke és Barátságot? Merthogy két éve szétvált, szétválasztották a közösséget. Túl sokan voltak...

— Ha sokan is, de kiváló eredményeket értek el. Csak nem ez volt a baj?

— Ráhibáztam! — mondják többen is. — Éppen abban volt a bibi.

Félmondatokból lassan összeáll az igazság — vagy csak a véleményük? A hetvenes

években a brigád szinte mindent elért, amit egy közösség kívánhatott. Ötször nyerték el egymás után a vállalat kiváló brigádja címet, mindannyiszor megpályázták a szakma kitüntetője kitüntetést is — eredménytelenül.

Értették is, nem is a mellőzést, mindenesetre hitték, hogy a kitüntetések elsősorban a teljesítmények alapján ítéltek ide vagy oda. Egészen addig, amíg tudomásukra nem jutott, hogy sokallják a létszámukat, pontosabban az összeget, amit jutalmazásukra ki kell fizetni.

Szocialista műhely

Szé ami szó, valóban nem tartoztak a kis létszámú közösségek közé. Volt úgy, hogy a tagság megközelítette az ötven főt. Nem nehéz kiszámítani, mennyibe került évről évre jutalmazásuk.

De hogyan is nőtt ilyen nagyra a brigád? A választ a körülöttem lassan összegyűlő alapító és évtizedes törzstagok — Prutek Jánosné, Major Istvánné, Szabó Lászlóné, Németh Imréné és a brigádból már kilépett Görgényi Péter — a brigád történetével fűzik össze. Annak idején a nedvesnek nevezett műhely — hívták azóta nicknevezésnek, majd galvának — dolgozó elhatározta, hogy kivívják a szocialista műhely címet. Fekete László — ma már Laci bácsiként ismeri az egész gyár — ötlete volt, hogy alakítsanak brigádot, amelybe mindenki, aki arra érdemesnek találta, függetlenül attól, hogy a két műszak közül melyikben dolgozik, beléphet.

Szinte mindenki lelkesedéssel fogadta a tervet, s mind-

A való világ szerint

Annak, aki napi rendszerességgel olvasta az elmúlt tizenöt esztendőben a sportsajtót, nem sok újat mondott pályafutásáról Magyar Zoltán olimpiai és világbajnok tornász, az utóbbi esztendő leg-sikeresebb magyar versenyzője. A gödöllői művelődési központ egyik saroktermét azonban nagyobbreszt olyanok töltötték meg, akik másfél évtizede, amikor ez a tüneményes pálya kezdődött, még nem is éltek, vagy ha igen, a legkevésbé ilyen dolgokkal foglalkoztak.

A legfontosabb tényekkel azonban ők is tisztában voltak, ismerték a tornász karrierjének kiemelkedő állomásait, ha valami meglepte őket, az valószínűleg a háttéranyagát nyomán kikerekedő kép lehetett. Hogy valóban váratlanul érte-e őket, nem tudhatjuk, de reméljük, hogy hatással volt rájuk, elgondolkoznak a hallottakon, és igyekeznek levonni a tanulságot. Sőt azok szerint cselekedni, berendezni életüket. Ha igen, minden bizonnyal az elkerülhetetlenül nem nagyobb megvárakoztatásokkal lépnek majd a nagy élet terepeire, és állják meg ott a helyüket.

Az asztalnál egy fiatal kora ellenére is sokat tapasztalt, sikeres ember ült, aki pályafutása során, a csatákban és a felkészülés színhelyein, társakkal, vezetőikkel, vetélytársakkal és ellenfelekkel való kapcsolata során nemcsak tapasztalatokra és bölcsességre tett szert, realitává is vált, aki nyitott szemmel jár a világban, s valóságuknak megfelelően rögzíti és értékeli a látottakat. Vele szemben többnyire romlatlan, romantikus lelkek, akik még csak készülődnek a nagy játékokra.

Az alaphangot azzal ütötte meg, hogy kijelentette: sikereket a mai sportvilágban csak naponta ismétlődő, önsanyargató edzésekkel, kegyetlen, minden energiát mozgósító munkával, gyakorlással lehet elérni. Ezt a tételt kiterjeszthetjük

életünk minden szegletére, s annál inkább nyomatékosítandó, mert sokan reménykednek a könnyűszerrel megfogvált lehetőségekből fakadó győzelemben. Csak a végeredményt látva, a percnyi, világbajnoki aranyéremmel járó lobozást, vagy a pódiumok csillagainak ragyogását nézve azt hiszik, életük ebből áll.

Holott nem. Magyar Zoltán naponta hét-nyolc órát edzett, kisebb sérülésekről, fájdalomról, kedélyhullámzásról nem tudomást véve, illetve legyűrve azokat győttörte magát, hogy a majdani versenyen minden társa elé kerülve állhasson a dobogó legmagasabb fokára.

Közben koptak izmok, ízületek és idegek. Az eredménynek ára van. Minél fényesebb, annál nagyobb. Nincs siker, legalább ugyanolyan nagyszámú ellentétel nélkül. Aki óhajítja, ezt tudja vállalja. Gondolja meg hozzá, hogy izom, ideg és ízület anélkül is kopik, ha már ügyis elhasználódik legalább kárpótóljon elégedettséget keltő eredménnyel győzelemmel.

Realitaként választott Magyar Zoltán akkor is, amikor egy kisfiány azt tudakolta, nincs-e ellentmondás állatorvosi hivatása és vadászenvedélye között? Miért is volna? A vadgazdálkodás is egy fontos népgazdasági ágazat az állattenyésztésről nem is szólva. Szereti az állatokat, tette hozzá, azért is készült állatorvosnak, de tisztában van vele, hogy hivatását gyakorolva főképpen nem a kiscicák gyógygatása lesz a feladata, hanem az, hogy segítséggel minél nagyobb és gazdaságosabb hústermelést érjenek el.

Ilyen és ehhez hasonló mélyenszántó kérdésekről folyt a szó ezen a találkozáson, amely mögött sok hangzatos című ismeretterjesztő előadás eltörpülhet, hála egy tapasztalt, biztos fellépésű, az élet dolgaiban jártas, azokat józan derűvel szemlélő élsportolónak.

K. P.

bizonyítani akartak! —, hogy hihetetlen fárasztó volt, hogy sokat ugratták őket otthon is, a gyárban is — megréte!

Az utolsó, a hetvennyolcas év alapján a vállalat kiváló brigádja cím mellé megkapták a városotól a kongresszusi emléklapokat. Szovjetunióbeli utazást nyertek helytörténeti vetélkedőn. Azután kettévált a brigád. Most csak tizenhatan vannak.

Most tizenhatan

Mondják, csinálják úgy, ahogy azelőtt — végeznek társadalmi munkát, patronálják a kisegítő iskolát stb., de az új ötletek, a lelkesedés tíze mintha kihunyt volna. Tavaly aranykoszorúsak lettek, idén még nem hirdettek eredményt, de remélik, nem lettek rosszabbak.

Időközben a festőüzem létszáma is csökkent, a vezetők már fontolgatják a két brigád — a Béke és Barátság létszáma már a tizet sem éri el talán — újragyesítését. De hogy ugyanaz a közösség létrehozható-e még egyszer? — nehezen hihető.

Sz. P.

A LIGNIFER IPARI SZÖVETKEZET, Isaszeg, Ady Endre u. 47.

felvételre keres

lakatos és asztalos szakmunkásokat.

Jelentkezés a fenti címen, a központi irodában.